

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYŰLEKEZETI LAPJA • 2012. MÁJUS XXIII. ÉVFOLYAM 10. SZÁM

RAVASZ LÁSZLÓ

Konfirmációi imádság

„Szent hitünkről vallást tettünk, Te hallottad, jó Atyánk! / Engedd mindig azt követnünk, Amit itt most fogadánk!” (MRÉ 270/1) Konfirmáció Kőröstárkányban. Középen Szakács Zoltán lelkipásztor

Örökkévaló Isten, Mennyei Édesatyám!

Hálát adok Neked, hogy már gyermekkoromban elvezéreltél a Te igaz ismeretedre. Hálát adok azokért a hűséges lelkekért, akik engem a Te boldog ismeretedben kézen fogva előbbre vittek. Mindenekfelett pedig áldom az én hű pásztoromnak, az Úr Jézus Krisztusnak a nevét, aki maga terelgetett engem az Ő áldott és igaz ismeretének mezőire.

Minél több idő telik el életemből, annál tisztábban látom: valóban csak egy a szükséges dolog; legfontosabb a világon az, hogy Téged megismerjek és akit elbocsátottál: az Úr Jézus Krisztust. Bizonyoságot teszek arról, hogy igazi élet és boldog élet egyedül Tebenned található, siratom mindazt az időt, eltékozolt erőt és életet, amelyet a Veled való áldott közösségen kívül töltöttem el, mint ahogy az atyai hajlékba visszaérkezett tékozló fiú sajnálja azt az időt, amelyet e hajlékon kívül töltött el.

Könyörgök Hozzád: Szentlelkeddel segíts és nevelj, hogy életem kis és nagy dolgaiban megbizonyítsam a Benned vetett hitet s életben és halálomban tegyek vallást a Te Szent Fiadról, aki már Előtted való közbenjárásával annyiszor tett vallást én rólam, és még egyszer, egy utolsó vallástéttel megszólal értem az Utolsó Ítéletben.

Könyörgök Hozzád gyermekeimért, rokonaimért, hozzátartozóimért, akik most konfirmálnak. Fialat lelkük föllobbanó bizonyágtételét fogadd el s cselekedj, hogy a hétköznapi hűségével, halálalig való kitartással megmaradhassanak benne.

Könyörgök Hozzád gyülekezetem konfirmáló ifjaiért és azért, hogy a magyar református egyház megkonfirmált ifjai ne tévelyedjenek el a gyülekezetből, ne kallódjanak el az élet harcai és kísértései között, hanem legyenek hívek mindhalálig, hogy senki el ne vehesse az ő koronájukat. Az Úr Jézus nevében kérlek, hallgasd meg az én imádságomat. Ámen.

PÁSZTORLEVÉL
2012. PÜNKÖSDJÉN

Isten keze erős

A Jordán vizén átkelő nép tizenkét köből emlékeztető jelet épített. Az akkor elhangzott rendelet, remélhetőleg ma is sok lélekig elérkezik. „Ha majd megkérdezik fiaitok apáitól, hogy miféle kővek ezek, magyarázzátok el fiaitoknak, hogy szárazon kelt át Izráel itt a Jordán vizén. Mert Istenetek, az Úr kiszáritotta a Jordánt előttetek, amíg átkeltetek. Így cselekedett Istenetek, az Úr a Vörös-tengerrel is, kiszáritotta előttünk, amíg átkeltünk rajta, hogy megismerje a föld minden népe az Úr kezét, hogy milyen erős az...” (Józs 4,21-24).

Pünkösdkor Isten ébresztő hatalmát, Szentlelkét ünnepeljük. Az alvó tanítványok előtt látjuk a pusztában megfáradó kiválasztottakat, de mindenképp saját életünk fejlődésének megtorpanásával, ingatag haladásával és bizonytalan célkeresésével szembesülünk! Nézzünk szembe őszintén a halaszthatatlanul ébredést sürgető tetszalott állapotunkkal, az alig vánszorgó életmenetünkkel. Leplezzük le a mi saját ömberünket! Az olykor idegcsillapítók, mások serkentők hatása alatt boldogulni igyekvők között merjük végre kimondani, hogy sem bennünk, sem anyagi környezetünkben nincsen felszabadító erő. A magára hagyatkozó ember nem talál megfogható energiáinak reprodukálásra szolgáló forrásokat. A sokat megbámult képernyők nem sugároznak megoldásokat, barátok társasága nem jelent kiutat a szorongások örögi világából. Új életre van szükségünk! Az új élet viszont az ömber halálával kezdődik el. Az ömber az új ember megelevenedése által pusztul el. Szentlélek Istenünk ébresztő hatalma ennek az új, megelevenedett életnek. Általa hátat lehet fordítani a réginek, a halálhordozónak, a szegyenletesnek, viszont kötelező előre nézni az új irányába, Jézus Krisztus felé, állandó közeledéssel.

A kiválasztott nemzet az ébresztő hatalomnak köszönhetette, hogy elindulhatott Egyiptomból, a szolgátság házából. A szétnyíló Vörös-tenger összezáró hullá-

CSÜRY ISTVÁN püspök

FOLYTATÁSA A 2. OLDALON

„Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét” (MRÉ 246/1) - Áldott pünkösdtől!

„Isten a tanúm, hogy beszédünk nálatok nem volt „igen” és „nem”. Mert az Isten Fia, Krisztus Jézus, akit közöttetek mi, tudniillik én, Szilvánusz és Timóteus hirdettünk, nem lett „igen”-né is meg „nem”-mé is, hanem az „igen” valósult meg őbenne. Mert valahány ígérete van Istennek, azokra őbenne van az igen, és ezért általa van az ámen is, az Isten dicsőségére általunk. Aki pedig minket veletek együtt Krisztusban megerősít és felken, az Isten az. Ő pecsétjével el is jegyezt minket, és a Lélek zálogát adta szívünkbe.” 2Kor 1,18-22

Pünkösöd ünnepén a Lélek kitöltése által megszületett anyaszentegyházra figyelünk. Édes anyaszentegyházunkra figyelünk, melyet Krisztus Urunk Lelke alapított, arra a látható és láthatatlan sereg, akit a Szentlélek vezetett kezdetektől fogva. A pünkösdi küldetés lelkünk édes anyaszentegyházában most sem más, mint kétezer évvel ezelőtt, a keresztyén egyház tagjai, egyen-egyenként és közösségenként, az élő Isten fiaiként éljék meg az örök élet által és élet földi szakaszát.

Ezen a pünkösdi ünnepen figyeljünk Pál apostol személyes hangvételű levelére, gondolatai által az apostoli tisztre, küzdelmein keresztül a mában élő igehirdető lelkipásztorokra, gyülekezeteinket vezető elöljárókra.

Pál apostol válaszként írja meg ezt a levelet. A korintusiak hamis vádakkal, rágalmakkal támadták meg személyét, apostoli tisztségét. Titusz, mint Pál munkatársa, a korintusiakkal megbeszélte félreértéseiket, eloszlatta a Pál iránti bizalmatlanság okait, rámutatott arra, hogy mindaz, amit Pálról tartanak és állítanak, az hamis vád, vétkezést előidéző rágalmazás. Titusz közbenjárására a korintusi gyülekezet végül is Pál mellé állt, Pálhoz visszaállt, s erre a melléállásra, visszaállásra választott levelével.

A konfliktus, az egyik félreértés abból adódhatott, hogy Pál utakat tervezett Macedóniába, majd vissza, közben Jeruzsálembé is akart menni, szeretetadománnyal, ám az akkori körülmények között érthetően, nem

A LÉLEK CSENDJE

A Lélek munkálkodása

„Áldott Lélek, te légy mellettünk” (MRÉ 245).
El Greco: Pünkösöd

ment ez olyan gyors ütemben, ahogy azt eltervezte, így szava hol igen volt, hol nem. Pál ebben és erről a helyzetről mondta, hogy az ember által megtervezett utak esetében előfordulhat az igen is és a nem is, ám Krisztus az Isten és az ember közötti úton mindig Isten Igenje marad. Krisztus az

gadni és azzal élni. Azonban éppen abban van Urunk kimondhatatlan szeretete, hogy ekkora hiányosságunk ellenére is megajándékoz Szentlelkével. Így ereje a mi gyengeségünk felszámolása, ébresztése a mi halálos álmunk megsemmisítése, közeledése a mi távolodásunk megállítása.

Nem lehet kevesebb a mi pünkösdi imádságunk, mint alázatos lélekben való térdre ereszkedés azzal a kéréssel, hogy: Jövel teremtő Szentlélek!

Nagyvárad, 2012. április 20.

A békeesség kötelékében.

Ige, az igen, amire a gyülekezet áment mond az istentiszteleteken.

Az igehirdetés, a lelkipásztorok szolgálata közvetíti Isten igenjét, tehát Igeközpontú, Isten Krisztusban adott, emberre kimondott, igenjére adott ámen, a gyülekezeti közösség részéről. A Lélek munkálkodik ott, ahol az Ige, az ámen elhangzik, ahol az apostolok szolgálatát végzők Isten Igenjét közvetítik, ahol a szívekben van megpecsételve az örök élet záloga, az igaz hit. Ahogyan a korintusiaktól sem volt illő és üdvös a Lélek munkálkodását közvetítő Pál apostol hamis vádakkal, rágalmakkal való támadása, úgy református édes anyaszentegyházunkban sem illik és nem is üdvös ilyen „korintusiasan” viselkedni.

Ahol rosszakarók, rosszindulatúak rágalmaznak, vádaskodnak, szeretnek mindent szándékosan félreérteni, félremagyarázni, az Ige tekintélyét is aláássák. A gáncsoskodókban, áskálódókban nem a Lélek munkálkodik és nem is engedik, hogy a Lélek munkálkadjon, nem akarják az élő igaz Istenbe vetett hitet szívükben megpecsételni, életükkel igazolni Isten Igenjét. Az Isten Igenjére is nemet mondók, akik nemet mondanak az ige közvetítőire is, sebeznek, saját anyaszentegyházukat sebzik.

Isten igenjére mondja „igen”, amire Isten mondja „nem”, arra mondd te is, hogy „nem”. Isten Lelke vezet téged mikor, mire, kire mondj „igen”-t vagy „nem”-et, ha szívedből követed Jézust, ha őszintén, szívből kéred tőle vezetését. Nem emberek adnak bölcsességet, egyedül az isteni igennek való engedelmesség.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

VIDOR MIKLÓS

Pünkösöd

Hangot ha hallasz
meg se fordulj
én vagyok mindig én vagyok
arcom többé nem láthatod
Belém tetetkeztél
suhogok körülöttem
szél leszek vad szél
hiába rejteznél
menedékemben megkötözlek
lángnyelvekkel lebélyezlek
soha már el nem oldozlak
Hangot ha hallasz
meg se fordulj
én vagyok mindig én vagyok
szemed ha üregébe apadt már
arcom a lángban fölragyog

PÁSZTORLEVÉL...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

mai, majd a Jordán vizén való átkelés, éles hárt hűzött a kínos múlt és az ígéretes jövő között. Mindezt Isten erős keze tette. Tengernek parancsol, folyót kiszárít, vizet és kenyeret ad, megsokasítja a keveset, a semmiből egyedül Ő teremt akármit kedve szerint. Isten erős keze az ébresztő hatalom kinyújtott karja.

Testvéreim! Töredelmes szívvel el kell ismernünk, hogy mi annyira gyengék és nyomorultak vagyunk, hogy Isten segítségé nélkül még a nekünk felkínált kegyelmet is képtelenek vagyunk felismerni, nemhogy elfo-

HITÉPÍTŐ KISRÉGIÓS NŐSZÖVETSÉGI TALÁLKOZÓ

Krisztus az „igazam”

Az Élesdi Református Egyházközség adott otthont a Sebes-Körös völgyi tavaszi nőszövetségi találkozóknak, március 25-én. Mikrorégióinkban az utóbbi években, Isten segítségével és áldásával, sikerült évente kétszer is találkozókat szervezni, akár az ifjúsági, presbiteri vagy nőszövetségre gondolunk.

Az összejövetel **Berke Eszter** nagyváradi-rögériuszi segédlelkész igehirdetésével kezdődött, aki szemléletesen, interaktív módon, a gyülekezetet is bevonva tárta elénk az igéi üzenetet. Kinek van igazája? Ki áll közelebb az igazsághoz? – tette fel a kérdést a lelkipásztornő. A keresztyén embernek meg kell tanulnia, nem az a kérdés, hogy én mit gondolok magamról, kinek látnak engem az emberek, mert mindenki életét az Isten ítéli meg. „Igazam” csak akkor lehet, ha bennem él az Igazság, maga Jézus Krisztus. A megigazulást nem én adom magamnak, hanem Jézus Krisztus

Az élesdi Hozsanna Nőszövetség énekszolgálatát

áldozatáért az Úr Isten adja számomra kegyelemből.

Az igehirdetés után két előadást is hallhattunk. A vendég igehirdető afrikai élményeiről számolt be, képekbe tárva elénk egy kenyai település mindennapjait. Megismerhettük nemcsak az ottlakók

életét, hanem láthattuk azt is, hogyan élnek és dolgoznak ott az erdélyi önkéntesek.

A második vetített képes előadás, a 2012-es imanaphoz kapcsolódva Malajziát mutatta be a résztvevők számára. Betekintettünk a távolkeleti ország kultúrájába, vallási életébe, helyi szokásaiba.

Az együttlét alatt, a gyülekezeti nőszövetségi küldöttek verseken, énekeken, személyes biznyságtételeken keresztül szolgáltak Isten dicsőségére és hitünk épülésére.

A találkozó második része a REKKO-ban (Református Kultúr és Közösségi Otthon) zajlott. Itt a jelenlévők az „asztalok melletti közösséget” is megélve élvezhették a finom ételeket, melyekkel a helyi nőszövetség kedveskedett a vendégeknek.

Az együtt töltött délután alatt a résztvevők megtapasztalták a testvéri közösséget, mely hitépítő élmény volt mindenki számára.

A tapasztalatokat levonva megállapíthatjuk, hogy szükség van ilyen találkozókra, együttlétekre.

DÉNES ISTVÁN

SZÉPOLVASÓ VERSENY, LUGOSI MIHÁLY EMLÉKÉRE

A könyv beszél

Jean-Paul Sartre: ők csak hömpölyögtek tovább, el nem engedtek volna egy vesszőt sem

Az idei verseny mottója Jean-Paul Sartre szavai voltak: „Egy pillanat múlva érttem: a könyv beszél. Áradtak belőle az ijesztő mondatok, mint megannyi százlábú, csak úgy nyüzsögtek a szótagok és betűk, nyújtogatták kettős magánhangzóikat, rezgettették a dupla mássalhangzókat, az orrhangokat, a zöngéseket, közben-közben szünetek és sóhajok; tele voltak ismeretlen szavakkal ezek a mondatok, megrészegettek önmaguktól, önnön tekervényeiktől, velem mit sem törődve; olykor eltűntek, még mielőtt megérthettem volna őket, máskor

már előre tudtam, mit mondanak, ám ők csak hömpölyögtek tovább, el nem engedtek volna egy vesszőt sem.”

A verseny főszervező intézménye az élesdi Constantín Őrban I-VIII. osztályos iskola és a helyi Castrum Egyesület volt, illetve néhány helyi pártfogó: a Református Egyházközség és a Polgármesteri Hivatal. A hagyományteremtő szándékkal megszervezett szépolvasó versenyhez az elmúlt három év alatt 518 gyermek csatlakozott. Számuk idén 276-tal nőtt.

Április 5-én, az Iskola másként elnevezésű hét keretén belül szervezett élesdi döntőn 78-an versenyeztek, 61 pedagógus felkészítésében. A vetélkedő tisztelegni kívánt néhai nt. Lugosi Mihály élesdi lelkipásztor emléke előtt, aki oly sokat áldozott az élesdi magyar tanulók meglévő nyelvi tudásának továbbfejlesztéséért, érdeklődésük és kíváncsiságuk ébrentartásáért. Az esemény fővédnöke **Pető Csilla** parlamenti képviselő volt.

A versenyzők a Sebes-Körös menti, Bihar és Szilágy megyei, illetve az anyaország néhány magyar tannyelvű, alsós osztályaiból kerültek ki. A meghívott lelkipásztorok – **Zsigmond Attila**, **Lukács Angéla**, **Pál László** és **Fazakas Ferenc** – áhítattal szolgáltak.

A résztvevők két fordulóban mérték össze tudásukat: első körben egy szabadon választott művet, másodjára pedig egy

kötelező szöveget kellett felolvasniuk. A helyezések mellett több különdíj is gazdára talált. Senki sem távozott üres kézzel, mindenkinek jutott plüss- vagy társasjáték, kártyák, képeslap, ceruza, oklevél és könyvek, valamint ízletes, ünnepi ebéd. A verseny támogatói között volt a Harangszó szerkesztősége is.

A rendezvény nem jöhetett volna létre, ha nincsenek olyan felelősen gondolkodó élesdi szülők, pedagógusok és támogatók, illetve más településen, más országban élő felkészítő és szervező pedagógusok, zsűritagok, szülők, lelkészek, akik nagylelkűen ételt, italt, díjakat, szaktudásukat és pénzt adományoztak azért, hogy a gyermekek legyenek az igazi győztesek. Isten gazdag áldása szálljon életükre!

CIAVOINÉ LÉTAI ANDREA HAJNALKA tanárnő, főszervező

Keresztről szóló beszéd a könyv ünnepén. Fazakas Ferenc mezőtelki lelkipásztor áhítata

Ha visszaemlékezem az elmúlt öt év alatt konfirmáltakra, alig találkozok közülük egy-egy fiatalal az istentiszteleteken, ifiken. Sokat gondolkodok róluk, életükről és sokat imádkozok a fiatalokért, hogy Isten kegyelme és szeretete érintse meg őket, hogy az életük ne egy eltékozolt élet legyen, hanem egy Istennek odaszánt, szép kedves és áldott élet.

Az egyik keresztelési szolgálatra készülődve elgondolkoztam a keresztelés szereztetési igéjén és valami nagyszerű titkot értettem meg. Így szól az ige: Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

Jézus azt mondja tanítványainak: a ti feladatotok az, hogy menjete, és beszéljétek el minél több embernek ezt a jó hírt: van kegyelem, van irgalom, van bocsánat Jézusért, és mindenki lehet Isten hazatalált gyermeke. A cél tehát ez: mindenkit tanítvánnyá tenni!

Hogyan kell tanítvánnyá tenni valakit? Két lépése van ennek: 1. megkeresztelitek; 2. tanítjátok.

Amikor megkereszteljük a gyermekeinket, ezen az úton indulunk el. Tehát engedelmisséget jelent a keresztség. Viszont sokan megállnak az engedelmisségnek az útján. Megkeresztelik gyermeküket, mert így helyes, így szokás. De miért keresztelik meg? Mi a céljuk? A keresztség ugyanis a tanítvánnyá lételnek az első lépése: Isten ingyen kegyelméből, szeretetből elpecsételi magának a gyermekeket. Isten lép a gyermek felé. Isten nyújtja a kezét és mintha ezt mondaná: „a barátod akarok lenni örökre!” De ez egyoldalú barátság lesz, ha a szülők és keresztszülők nem engedelmeskednek a parancs második részének: „tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek.”

A gyermekeket már kicsi koruktól kezdve tanítani kell. Meg kell tanítani őket sok mindent, amit ők még nem tudnak: járni, írni, olvasni, számolni, szépen étkezni, helyesen viselkedni, köszönni, stb. Mert nem tudják, nincs honnan tudják ezeket. Ha nem tanítjuk, akkor rosszul tanulják meg.

Keresztelő és konfirmáció

A hit dolgait illetően is igaz: nem ismerik az őket elfogadó és szerető Urat, aki már akkor elpecsételte magának, amikor még erről semmit sem tudtak. Nem ismerik, de meg lehet és meg kell tanítani a gyermekeket már kicsi koruktól kezdve, hogy Isten hallja és látja őket. Érti gondolataikat, imádságaikat, ezért bátran meg lehet Őt szólítani és el lehet Neki mindent mondani, illetve lehet Tőle kérni. Már kicsi koruktól kezdve meg kell tanítani imádkozni őket. Vinni őket az Isten házába, tanítani őket Isten nagyságos dolgaira. Ekkor még fogékonyak. Ezért mondja Jézus is, hogy „engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Mk 10,14)

Mire kell megtanítani őket? Az Isten ismeretére és az Ő ígéire. Gyermekségüktől kezdve magyarázni nekik az ígéket, történeteket, megtanítani kívülről nekik egy-egy igeverset, egy-egy éneket, amit sokan gyermekkorunktól kezdve szívünkben őrzünk.

Mi történik akkor, ha ezt nem tesszük meg? Mi lesz a gyermekből, aki nem lát a szülők, keresztszülők életében erre példát, és nem is hall Isten íránta is tanúsított szeretetéről? Aki Isten szeretetének a megismerése nélküli nevelést kap, azzal az indokkal, hogy majd ha felnő, akkor eldönti, hogy milyen vallású lesz, az a gyermek felnövekedve nem lesz miből válasszon, csak az istentelenség az egyetlen választási lehetősége. Miért? Mert a hit az hallásból van, mégpedig Isten ígéinek a

meghallásából van (Róm 10,17). Aki ige nélkül nő fel, aki Isten beszéde nélkül él, annak nincs élő hite. Nincs meg az élő Isten ismerete és a belé vetett hit is hiányzik.

Még élnek valamelyest a hagyományok, így a sok megkeresztelt gyermek közül néhány később eljut a konfirmációig is.

Mi történik azzal, akit hitben, istenfélelemben, Isten igéjének a légkörében neveltek? A konfirmációja valóban megerősödés, és bizonyágtétel lesz az élő Istenbe vetett személyes hitéről. Komolyan gondolja és kéri: „szent hitükről vallást tettünk, te hallottad jó Atyánk, engedd mindig azt követnünk, amit itt most fogadánk!”

Mi történik azzal a fiatalal, aki a konfirmációi előkészítőkön hall először Isten drága szeretetéről, kegyelméről, parancsairól, arról, hogy Istennel lehet beszélgetni, stb? De erre szüleitől, keresztszüleitől sem példát nem látott, se nem hallott. Eddigi szolgálatom nyomán azt tapasztaltam, hogy Isten kegyelme és csodája, hogy néhány fiatal minden előzmény nélkül egyszer csak fogékonyá, érzékennyé válik Isten igéje iránt, és a felkészítők rendjén, a sok beszélgetés, együtt imádkozás nyomán végül is eljut az Istennel való személyes kapcsolatra, és szívéből, hittel vallja meg, hogy ő Isten hűséges követője lett és az is akar maradni a konfirmáció után is.

De nem ez az általános, nem ez a jellemző. Hanem az, hogy unja az előkészítő alkalmait, nem jön még a felkészítőkhöz sem templomba, nem olvassa az Igét, nem hallgatja, nem imádkozik, és a konfirmációja egy felszínes szerepelés a rokonság, ismerősök és barátok előtt, majd ezt követően többé nem lehet, sem az ifjúságban, sem a templomban vele találkozni. Kikonfirmált a gyülekezetből. Az élete, magatartása konfirmálja, azaz erősíti meg, hogy nincs Istennel személyes kapcsolata, hogy egy felszínes, szokásból vagy éppen kényszerből kimondott bizonyágtétel volt a konfirmációja. Ennek az útnak az előzményeit ecseteltem.

Az is tény, hogy sok tékozló fiú van, aki megkapja kicsiny gyermekségétől kezdve az igei tanítást, nevelést, és mégis Istennek háttal fordítva él, de hiszem, hogy minden tékozló fiút haza tud vonzani az Atya szeretete. Sokakat fiatalon, másokat később. Egyesek nagy mélységeken mennek keresztül, sokszor a szó szoros értelmében is a disznók vályújához süllyednek, vagy egyenesen „disznókká” lesznek, de még ebből a mélységből is van hazavívó út az Atyai házba. Mások meg erkölcsösen, tisztességesen, becsületesen igyekeznek élni, mint a nagyobbik fiú a példázatból, de az Atya szívének szeretetét ők sem ismerik, az élő Istennel való személyes kapcsolat hiányzik. Így ők ugyanolyan elveszettek, és őket is ugyanúgy várja az Atya, hogy bemenjenek a vele való közösségbe, az örömbé. (Lk 15,12-32)

DEMETER SÁNDOR

FOLYTATÁSA AZ 5. OLDALON

BÓDÁS JÁNOS

Konfirmációra

Meghallgattuk ajkatok szent fogadásait.
Bár Lélek szólt volna benne, s igaz, tiszta hit!
Zúgtátok a harci dalt, mely gyújt és elragad:
„Fel barátim, drága Jézus zászlaja alatt!”

Most még érte lelkesültök, s holnap a világ
táncdalára hajladoztok, ment a gyenge láng.
Holnap már egy másik útra csábít tán a test?
Ködbe vész elöttetek a megoáltó kereszt.

Zsenge ifjak, gyenge lányok, bárcsak lelkesen
Krisztus útján járhatnátok mindig győztesen!
Út, Igazság, Élet Ő s nincs benne tévedés,
nélküle a boldogsághoz kincs, tudás kevés.

Véle járva nem kísérhet szégyen és kudarc.
Általa lesz szép az élet, lelkesült az arc.
Tettetekből ne teremjen könny, szitok, se vád,
szolgáljátok Istent, embert és a nép javát.

Tartsatok ki, mert a Sátán támadásra kész.
Eszköze ezer ígéret, vagy gaz cselvetés.
Csak tovább is Jézus tiszta zászlaja alatt!
Van hatalma! Megsegít és győzedelmet ad!

VISSZATEKINTÉS HÁROMSZÁZ ÉV TÁVLATÁBÓL (5.)

Rákóczi családi portrék

1704-ben a gyulafehérvári országgyűlés erdélyi fejedelemmé választotta II. Rákóczi Ferencet, amit 1707-ben a marosvásárhelyi országgyűlés megismételt és fejedelmi székébe is iktatta őt. Igen fontos indítéka volt a szabadságharc megindításának a protestánsok súlyos vallási sérelme is. A fejedelem katonáinak többsége protestáns, főleg református volt, ahogyan az ország lakosságának is a protestánsok alkották a többségét, viszont tábornokai, szenátorai és más felső vezetői többségben katolikusok voltak. Gondja volt rá, hogy vallásfelekezetekhez tartozáson felül emelkedve nemzeti összefogás jöjjön létre. Mi most vallásügyi intézkedéseit tekintjük át.

Erdélyt 1687-ben császári-királyi katonaság szállta meg, függetlenségét elvesztette. I. Apafi Mihálynak 1690-ben bekövetkezett halála után nem engedték megválasztott fiát trónra lépni, hanem az országot a Habsburg Birodalomhoz csatolták. Fejedelme a mindenkori magyar király Habsburg uralkodó lett. Magyarországgal az erdélyi protestáns rendek nem engedték egyesíteni országukat, mert azt remélték, hogy az erdélyi vallásszabadságot biztosító törvények akkor érvényben maradnak. Jól számítottak, de azért ott is megindult az erőszakos katolizálás, azonban a magyarországinál sokkal kisebb mértékben.

A Magyar Királyságban Erdély hatalmának meggyengülésétől felerősödött a protestánsok üldözése, a templomok elvétele, különösen katasztrófálissá vált a helyzet a Wesselényi-Nádasdy összeesküvés következtében 1670 tavaszán kirobbant félresikerült kuruc felkelés felszámolása után. 1674-76 között a pozsonyi vérbíróság 400 protestáns lelkészt és rektort vont koncepció per alá és a katolizálásra nem hajlandók nagyobb részét kivándorlásra, mintegy százukat börtönre, részben pedig gályarabságra ítélte. 1678-1685 között Thököly Imre kuruc szabadságharca, rövid életű felvidéki fejedelemsége mérsékelte az üldözést. Az 1681. évi soproni országgyűlési törvények engedték meg a külföldre kényszerített lelkészek és rektorok hazatérését, de a protestáns vallásszabadságot nagyon megcsonkítva biztosították. Az 1687. évi vallásügyi törvény ezt a korlátozott

vallásszabadságot is a király kegyétől függően „ad hoc” (= egyelőre) engedélyezte. Az 1691. évi Explantio Leopoldina addig elképzelhetetlen megszorításokat alkalmazott a protestánsokkal szemben. Az 1701-ben kiadott rendelet a töröktől visszafoglalt területeken a protestáns vallás gyakorlatát megtiltotta. 1608 és 1647 között mintegy 300 protestáns templomot vettek el a katolikusok, 1647 és 1681 között újabb mintegy 900-at, és 1681

Rákóczi visszautasítja a Szatmári békét. Than Mór festménye

és 1703 között ismét mintegy 242 templomot, azaz összesen mintegy 1442-öt.

1703-ban és azt követően a kuruc csapatok megjelenével a protestánsok maguk igyekeztek igazságot tenni és tömegesen vették vissza elvett templomaikat, alkalmazták azokba hitük szerinti lelkipásztorokat és kergették el a rájuk erőltetett római katolikus papokat. A szabadságharc alatt mintegy 600 templom került vissza a protestánsok tulajdonába. II. Rákóczi Ferenc még 1703. november 10-én kelt pátensében megtiltotta a katolikus templomok visszafoglalását. Azt ígérte, hogy törvényes úton intézkedik majd e kérdésben. Nem akarta a kibontakozó nemzeti egység megbontását, mert akkor már katolikusok is csatlakoztak táborához. 1704. január 27-én miskolci tábo-

raban gyakorlatilag megismételte a fejedelem előző évi rendeletét. Halálbüntetést és teljes vagyonelkobzást helyezett kilátásba azok büntetésére, akik vitatott tulajdonú templomok és más egyházi javak birtoklása ügyében önhatalmúlag járnának el.

1704. június 20-án aztán a másik oldal túlkapásait kellett egy rendelettel visszafognia Rákóczinak. Solti táborából a római katolikus főpapokhoz kellett rendeletet intéznie, amelyben elmagyarázta, hogy a vallásszabadságon az egyes bevett vallásfelekezetek egyházainak szervezete szabad működését is érti, ezért a főpapok ne akadályoz-

zák az ágostai és helvét hitvallástételt követő evangélikusokat egyházi javaik birtoklásában, vallásuk gyakorlásában, szervezeteik szabad tevékenységében. Ez a felsorolás részletezi még azt is, hogy a katolikus papság az evangélikusoktól és reformátusoktól semmiféle egyházi fizetséget, így stólat se követeljenek. A stolaris szolgálatoakat – keresztelést, esketést, temetést – e felekezetek lelkipásztorai maguk láthassák el, a katolikus papok ne erőszakolják rájuk saját ilyen szolgálataikat. Saját halottaiknak a protestánsok maguk harangozhassanak stb. Ezzel a fejedelem a 1691. évi Explantio Leopoldina érvénytelenítését óhajtotta elérni, mert az tartalmazta egyebek mellett ezeket a korlátozásokat is.

DR. CSOHÁNY JÁNOS

KERESZTELŐ ÉS...

FOLYTATÁS A 4. OLDALRÓL

Kedves szülők és keresztszülők! Miért keresztelitek meg gyermekeiteket? Mi a célotok? Ne feledjétek, a cél az, hogy tanítvánnyá legyen, azaz Isten kedves és engedelmes gyermekévé!

Hogyan nevelitek gyermekeiteket? Szeretik eléggé őket? Az igazi szeretet nemcsak a

testével, hanem a lelkével is, nem csak a földi életével, de örök életével is törődik!

Milyen példát látnak a mi életünkben? Látják azt, hogy nekünk van kapcsolatunk az élő Istennel? Látják azt, hogy együtt megyünk a templomba?

Kedves édesapák, látnak benneteket gyermekeitek családi áhitatot tartani, Bibliával a kezetekben? Látják azt, hogy imádságra hívják őket esténként, vagy az asztalnál a családot? Kedves édesanyák! Látnak benneteket gyer-

mekeitek olyan anyát, aki Istenben bíz minden nehéz helyzetben? Aki imádkozik érettük és családi problémáikért? Vagy csak kiborulni látnak és soha Isten előtt le nem borulva? Milyen példák vagyunk szülökként, keresztszülökként? Ne feledjük: másolnak, utánoznak gyermekeink!

Formáljon minket Isten bölcs szülökké, keresztszülökké! Szívemből kívánom magamnak és minden kedves szülőnek, kereszt- szülőnek és nagyszülőnek!

Szentlélek – jelenidőben

Megszoktuk, hogy az ünnepekre gondolva, csupán egy régen megtörtént dologra emlékezzünk vissza. Valamire, ami volt és ami már megtörtént, de a jelenben már talán nincs. Sajnos keresztvétségünk legnagyobb ünnepeinek mai megélése is bizonyos értelemben erre hasonlítanak. Karácsonykor emlékezünk Jézus születésére, nagypénteken emlékezünk a Ő kereszthalálára, húsvétkor pedig emlékezünk a Ő feltámadására. Am Pünkösdkor is sajnos sokan már csak emlékeznek... Vagyis csak emlékeznek valamire, ami valaha, régen megtörtént és akkor és ott nagyszerű volt...

Isten Igéje viszont különös üzenetet hordoz még mindig a mára nézve: azt, hogy Pünkösöd, azaz a Szentlélek kitöltetése nem egyszer és nem csak akkor régen az első Pünkösdkor történt, hanem ott van az ünnep ma is, ahol a Szentlélek számára szabad út van, nyitott lélek és nyitott szív van. Ez pedig azt jelenti, hogy ha akarjuk, akkor most is és itt is, akár ebben a világban, amikor Fiában Jézus Krisztusban öltött testet. Krisztusunk mennybemenetele után pedig ezt az ígéretet tette és váltotta be Istenünk: „Nem hagylak titeket árvául; eljövök ti hozzátok.” (Jn 14,18) Szentlélek-ként tehát ugyanaz az Atya és ugyanaz a Fiú jelent meg számunkra. A Szentlélek Istenünk tehát nem egy valamiféle dolog, vagy egy más szellemiség, hanem ugyanaz, mint az Atya Isten, ugyanaz, mint a Fiú Jézus Krisztus, csak nem külön testben, hanem immár azokban, akik befogadják Őt lelkükbe. Általa „itt van Isten közöttünk, jertek Őt imádni, hódolattal elé állni!”

A második lényeges tény, amit tudnunk kell, a Szentlélek Isten nemcsak az első Pünkösdkor tett csodát, illetve csak az apostoli korban az első századokban a keresztvétség kialakulásának hőskorában. Múltból átmentett mai tévhit arra gondolni, hogy a Szentlélek csak akkor adott kegyelmi ajándékokat különleges képességek formájában és csak a múltban tevékenykedett, most pedig már nem tevékenykedhet. Bevallhatjuk azt, hogy mai téveszméknél is ez az egyik alappillére. Kételkedünk abban, hogy a Szentlélek ma is komolyan jelen van csodáival a világban, netalán az

„Te vagy a mi lelkünknek édes vendége” (MRÉ 253/3)
Fecske Orsolya: Pünkösöd

életünkben... Pedig hát sokszor sok helyen szinte a mindennap megélése is már egy-egy csoda...

Vagy ki meri azt mondani Istennek, hogy Szentlélekként nem gyógyíthat, nem adhat kegyelmi ajándékokat, amelyekről azt olvassuk a Bibliában, hogy azokat a Lélek adja, kinek-kinek az Ő kedve szerint és nem aszerint, hogy melyik ember mit mond, vagy melyik ember engedi meg Istennek vagy melyik veszi a bátorságot, megtiltsa ezt Istennek?

Aki a Szentlelket korlátozza, az Atyát, azaz a Teremtő Isten, a Fiú Jézus Krisztust, azaz a Megváltó Isten korlátozza. Aki kimondja, hogy ma a Szentlélek nem cselekedhet szabadon ezt vagy azt, az olyan, mintha kimondaná azt, hogy a mennyei Atya képtelen gondot viselni rólunk, vagy Jézus Krisztus képtelen a vére által megszabadítani, megváltani minket...

Isten most azt várja tőled, hogy a lelkedet nyisd meg azért, hogy Ő, a Szentlélek Isten megjelenhessen a lelkedben és betölthessen. Mert a lelkedben kell imádnod, és igazságban. Nem értelmekben, nem hajbókolva valami bálványiszobor előtt, hanem a lelkednek kell kapcsolatba lenni az Ő Lelkével. Ez pedig máshogy nem megy, csak ha alázattal azt mondod, amit énekelsz: „Jövel Szentlélek Úristen, töltsd be szíveinket éppen” ... azaz egészen!

KÉPIRÓ GYULA

PUSZTA SÁNDOR

A Szentlélek himnusza

A Lelket várom, a Nagyszerűt,
Mi Szépségekben szíven üt.
A Lelket, ki az Atyától lett
S a vizek felett lebegett.
A Lelket, akiben élet forr,
És rózsával teleszór...
A Lelket, mely gyújt, csodát mível,
És betölt kegyelmeivel.
Mi fönről, egekből árad át,
Az örök élet áramát.
Mi telít, őrít és újra tölt
És újjászületik a Föld!

A Lelket várom, az Ihletőt,
Ki megvigasztal szenvedőt,
Ki meghihelet az alkotót,
Akariat velünk minden jót!
Ő áll mögötted, ha verset írsz,

Ha víg vagy és ha sírova sírsz.
És rádcserog, mint hű, szende fény,
Mint piros szárnyú költemény.
A Lélekre várok, lesem én,
Mely örök ifjú, sose vén.
Ifjabb, akár e zengő tavasz
És szirmaival behavaz.

A Lelket várom, dús égi Szél,
Ott fú, hol akar és beszél.
Mond kimondhatatlan szavakat
És kormányoz világokat.
Mint Isten zord vállama repül,
Pápák szavára települ.
Zúgó Vihar, mi úgy rohan át,
Hogy elgörbülnek a koronák.
Mint irtalmas szellő lengedez,
Békéjével simít, legyez.
Mekérem, monájon majd értem szót,

Védje az egyedülvalót.
Velem, veled, és vele legyen,
Hogy minden ember szent legyen!
Legyen, aki víg s ki bús, az is,
S legyenek mind a holtak is...

A Lelket várom, Vigasztalót,
Hogy szóljon és mondja azt a Szót,
Mi tisztán a Lélekből való,
S egyedül örökkévaló!
Amely minden szóba beleszól,
Melyre a cédrus meghajol,
Amely száll a Libanon felett,
És Kérdés is, meg Felelet!
Amely zengve zúg és zúgva zeng,
Magasságban s a mélyben lent!
Ki az Infernókban s Poklokban,
Az egyedüli Hatalom!
És ki egyedüli Úr csupán,
Pecsét, az Isten trónusán!

KERÉNYI LAJOS ATYA SZÜLETÉSNAPIJÁRA

„Mondom néktek”

Nagy erdélyi költőnk, **Reményik Sándor** Rádióba mondom című metaforikus verse értelmében Isten „a nagy Leadó”, akire ráhangoljuk „felvevő-készülékünket” – szívünket. Ez a mélységesen igaz költői kép jut eszembe **Kerényi Lajos** atya legfelső bibliai korhatárt meghaladó születési évfordulóján. Ő is mindenkor reá hangolódott lélekkel fürkészte az Isten szavát, hogy papi, igehirdetői pályafutása során soha ne „csak” a saját igazát, hanem engedelmes módon, minden körülmény között az Ő Igéjét hirdesse és adja tovább.

Az idézett metafora abban a konkrét, időszzerű összefüggésben is beszédes, hogy Lajos atya hosszú ideig a Magyar Rádió Vasárnapi Újságában fejtette meg és tolmácsolta százezrek számára azt, ami Jézus szavát idézve, emígyen szólt hozzánk: „**Mondom néktek**”...

Mindégre emlékezetes marad számomra, hogy egy alkalommal, éspedig 2004. november 15-én, röviddel ama fájdalmasan végződő, december 5-i népszavazást megelőzően, Nagyváradon, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület székházának dísztermében, más rádiós tanúságtévők, nevezetesen **Ittész János** evangélikus püspök és szerény személyem társaságában hirdette a vasárnapi üzenetet. A Rádió képvisletében jelen voltak még **Kondor Katalin** elnök asszony, **Haeffler András** és **Molnár Pál**, a Vasárnapi Újság előző és új főszerkesztője, valamint a rádiós fórum levezetőjeként **Ulbrich András** bemondó.

A magyar állampolgárság határon túra való kiterjesztésének főbenjáró nemzeti ügyére tekintő, rendhagyó közönségtalálkozó résztvevői – mintegy a kenyér úrvasorai átlényegülésének útját követve – a

szemünk láttára minősültek át „közönségből” krisztusi „közösséggé”. A hivatástudó rádiósok, valamint a bizonyágtévé igehirdetők ebben, a hit által megszentelődött nemzeti közösségben hirdették és érezték/éreztték át Isten akaratát és üzenetét közös Kárpát-medencei útkeresésünk vonatkozásában.

Kondor Katalin, nemzeti ügyeink nagyasszonya, három héttel a sorsdöntőnek ígérkező népszavazást megelőzően, prófétikus előérzettel jelentette ki, hogy: „soha ilyen győzelem vagy veszteség előtt nem állt Magyarország 1920 óta... Igennel lehetünk nagyok, nemmel megalkuvó senki”.

Ezen gondolat lelki hullámhosszán, Isten embereként Lajos atya „a szentek egységében” buzdította „az ősi magyar értérendet képviselő keresztény magyarokat” – ekképpen: „Láss végre tisztán! Egységesíteni kell a sok elszakított magyar testvért...”

2004 óta sok víz lefolyt a Dunán. Istennek hála, 2010-ben a korábban megtorpant és a 2004. december 5-én kiklott erkölcsienemzeti fordulat is bekövetkezett az Anyarországban. Változott körülmények között viszont, most és a továbbiakban is arra a gyökeres átalakulásra van szükség, amelyet Lajos atya akkor is hirdetett, és amelyért azóta is állhatatosan harcol: „**Igazi lelki forradalomra van szükség**” – mondotta váradi beszédében.

Vele együtt mi is ugyanezt valljuk, ma is. Ezt vallják és ezen munkálkodnak mindazok, akik Isten áldotta életének 85. fordulóján, kiterjedt Gyülekezete közösségében köszöntésére sietnek.

Nagyvárad, 2012. április 2.

TÓKÉS LÁSZLÓ

OLVASÓLÁMPA

Színről színre

Könyv jelent meg a temesvári református egyházközség 1989-es forradalmi szerepválalásáról. A kötet azt próbálja rekonstruálni, mi is történt a bánási nagyváros református gyülekezetében 1986 őszén és 1989 decembere között. Ebben az időszakban lett a Temesvárra segédlelkésznek kihelyezett Tókes Lászlóból a román kommunista diktatúrát alapjaiban megrengető ellenálló.

Amint **G. Mátys Melinda** *Színről színre* című kötetéből kiderül, Tókes László érkezésekor télen gyakran be sem fűtöttek a templomterembe, az öreg lelkész a tucatnyi hívó számára az irodában tartotta meg az istentiszteletet, ahol az íróasztal fölött Nicolae Ceaușescu kommunista pártfőtítká

képe függött a falon. Ez a gyülekezet alkult át 1989 decemberére egy több száz fős motívált közösséggé, amely tüntető szolidaritással állt lelkésze mellé akkor is, amikor ez immár veszéllyel járt, amikor már csak rendőrkordonok között lehetett bejutni az istentiszteletre.

A temesvári református egyházközség forradalma 1989-ben alcímű könyv a gyülekezet tagjainak elbeszélései alapján követi végig a fejlődési folyamatot. „Ez a könyv azért fontos, mert úgy idézi fel ezt az időszakot, ahogy az emberek megélték. Nincsenek benne okoskodások, belemagyarázások. A szerző a kisemberek történeteinek keresztül jeleníti meg a kor atmoszféráját. Pontosan rögzíti, hogy milyen körülmények között is éltünk, és hogy mennyire féltünk” – mondta a **H. Szabó Gyula**, a kötetet gondozó kolozsvári Kriterion Könyvkiadó igazgatója. (MTI)

Nekrológ
a józan ész halálára

„A bölcsesség kezdete az Úr félelme. A józan eszűek mind eszerint élnek.” (Zsolt 111,10)

Ma egy szeretett barátunk halálát siratjuk: a **Józan Észét**, aki sok éven át volt közöttünk. Senki sem tudja biztosan, hány éves volt, mivel születési adatai már régen elvesztek a bürokrácia útvesztőiben.

Emlékezni fogunk rá, mert olyan értékes leckéket adott nekünk, mint: „dolgozni kell, hogy tető legyen a fejünk felett” és „mindennap kell olvasni egy keveset”; hogy tudjuk, miért lel aranyat, ki korán kel, és hogy felismerjük olyan mondatok érvényességét, mint „az élet nem mindig igazságos” és „lehet, hogy én vagyok a hibás”.

Józan Ész egyszerű és hatásos parancsok alapján élt: „addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér”. Megbízható szülői stratégiákat adott: nem a gyerek, hanem a felnőtt irányítja a családot.

Egészsége akkor kezdett gyorsan romlani, amikor jó szándékú, de hatástalan szabályokat kezdtek alkalmazni: jelentések egy hatéves kislányról, akit szexuális zaklatással vádoltak, mert megpusztította egy osztálytársát; kamaszok-ról, akiknek iskolát kellett változtatniuk, mert feljelentették drogot áruló társukat, vagy a fejelemzetlen diákját megdorgáló tanítónő elbocsátása csak rontott az állapotán.

Józan Ész akkor kezdett háttérbe szorulni, amikor szülők csak azért támadtak a tanárookra, mert azok végezték el azt a munkát, amelyben a szülők csődöt mondtak: fejelemzetlen gyermekeik fejelemzését.

Még tovább hanyatlott, amikor az iskoláknak szülői engedélyt kellett beszerezniük ahhoz, hogy beadjanak egy aszpirint, bekenjenek egy gyereket naptejtel, ugyanakkor tilos volt tájékoztatniuk a szülőket, ha egy diáklány terhebe esett, pláne ha abortuszt akart végeztetni.

Józan Észnek elment a kedve az élettől, amikor a Tízparancsolat nevetség tárgyává vált, némely egyház üzletté aljasult, és amikor a bűnözők kezdtek külön elbánásban részesülni, mint áldozataik.

Józan Ész számára kemény csapás volt arról értesülni, hogy az ember már nem védheti meg magát egy tolvajtól a saját házában, ellenben a tolvaj beperelheti őt, ha kezét emel rá, és hogy ha egy rendőr megöl egy bűnözőt, még akkor is, ha ez utóbbinál fegyver volt, azonnal eljárás indul ellene aránytalan védekezés miatt.

Józan Ész halálát megelőzte szüleié: az Igazság és a Bizalomé, a feleségé: a Bölcsességé, a lányaiké: a Felelősségé és a Törvényességé, a fiuké: az Ésszerűségé. Túléltek szörnyű mostoha-testvérei: „Hívóják ide az ügyvédemet”, „Ne szólj bele” és „A társadalom áldozata vagyok”. Nem voltak sokan a temetésén, mivel nagyon kevesen fogták fel, hogy elment. (Forrás: Világháló)

GYÁSZJELENTÉS – BARACSI ISTVÁN.
Megrendülten, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy Nagytiszteletű

BARACSI ISTVÁN

nyugdíjas lelkipásztor 80 éves korában visszaadta lelkét Teremtőjének.

1931-ben született a Szatmár megyei Kaplonyban. 1955-ben végezte Kolozsváron a teológiát. Nagykárolyban segédlelkészként szolgált két évig, 19 évig Ér-ábrányban, 24 évig (1976-2000) Bihar-szentjánoson. Temetése április 6-án, nagypénteken volt, a zsúfolásig megtelt biharszentjánosi templomban.

Csomay Árpád helybeli lelkipásztor az ApCsel 20,18-28 alapján hirdette az Igét. Szolgált a helybeli kórus. Szatmári Gergely Elemér nagyszántói lelkipásztor imádkozott. Meltatta szolgálatait ft. Csúry István püspök, Borsi Zsigmond nyugdíjas esperes, Püsk Sándor Csaba királyhágómelléki lelkészértekezleti elnök, Visky István, a Bihari Egyházmegye lelkészértekezleti elnöke és barátja Katona Jenő lelkipásztor.

A temetőben Zsigmond József nyugdíjas lelkipásztor és Dénes Károly borsi lelkipásztor szolgált. „Mert közülünk senki sem él önmagának és senki sem hal önmagának. Mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úrén vagyunk.” (Róm 14,7-8).

A feltámadott és örökké élő Úr Jézus Krisztus vigasztalja a gyászoló családot.

CSALÁDIAS HÚSVÉTI ÜNNEP PÓSA-LAKÁN. A pósalakai gyülekezet kicsi közösségnek számít a Sebes-Körös mentén, de nagy lelkesedéssel és a templom húsvéti örömhírével ünnepelte Krisztus feltámadását. Pál László lelkipásztor igehirdetési szolgálatának alapja az 1Kor 15,55 volt. A húsvéti örömművelés a diadal ünnepe is. Ez a győzelem hálaért készíti az embert. Nincs már fullánkja a halálnak, gonoszságnak és a bűnnek mert Jézus engedte, hogy az ő testébe szűrődjön. Jézus feltámadt és élni akar az emberi szívekben is, hogy az ember is élni tudjon az örökkévalóság reményével.

A szószéki szolgálatot követte a hittanos gyermekek furulya játéka és éneke. A fiatalok is énekszámokkal örvendeztek Krisztus győzelmének. A gyülekezet férfi és női kórusa régi húsvéti énekekkel dicsőítette Istent és gyönyörködtette a gyülekezetet. A szolgálatok után következett az ajándékok kiosztása a gyerekeknek, fiataloknak és mindazoknak, akik hozzájárultak a húsvéti ünnep jó élményéhez.

Az istentisztelet után a lelkész és a presbitérium, húsvéti szokás szerint locsolással kedveskedtek a lányoknak és asszonyoknak. A húsvéti örömhíre a családiás gyülekezetben minden jelen levőnek teljesebbé tette az ünnepet.

P. L.

A fiatalok énekszámokkal örvendeztek Krisztus győzelmének

VII. KÁNTORKÉPZŐ TANFOLYAM.

A 2012-es esztendőben a Kántorképző Tanfolyamot 3 hetesre tervezzük, mely július 30 – augusztus 18. között kerül megrendezésre Nagyváradon, a Partiumi Keresztény Egyetemen, a Nagyvárad-újvárosi református templomban és gyülekezeti termeiben. A hosszabbítást részben maguk a hallgatók kérték, részben indokolt úgy az elméleti, mint a gyakorlati ismeretek elsajátítása és elmélyítése érdekében. A hallgatóknak ajánlott az Arany János Kollégiumban lakniuk a napi program és a gyakorlatok érdekében. A 18 tanítási nap közbeeső két vasárnapján nincs tanítás. Aki szeretne, hazautazhat kántorizálni, a bent maradó hallgatók nagyváradi gyülekezetekben fognak szolgálni. A tanfolyam részvételi díja 600 lej (szállás, étkezés és tandíj), melyet a tanfolyam első napján kell befizetni. Aki családi vagy más okok miatt nem tudja vállalni a háromhetes képzést, a második héttől is bekapcsolódhat. Ebben az esetben 400 lej kell befizetni és ajánlott előre készülni, mivel a csoport anyagából mindenkinek le

Kántorképző 2011-ben

kell vizsgázni. Azért, hogy idejében és hatékonyan tudjunk szervezni, kérjük, hogy a jelentkezéseket minél hamarabb (legkésőbb június 30-ig) küldjék el e-mailben az o.otilia@yahoo.com címre, vagy postán az Igazgatótanács Hivatal címére (Eparhia Reformátá, Str. J. Calvin nr. 1. 410210 Oradea). A jelentkezési lap letölthető a www.krefegyhazzene.ro oldalról is.

OROSZ OTILIA VALÉRIA, a Kántorképző Tanfolyam szervezője

SZENT LÁSZLÓ-NAPI KÓRUSTALÁLKOZÓ. Tordaszentlászló RMDSZ szervezete, Önkormányzata, Thamó Gyula Közművelődési Egyesülete, az EMKE, valamint a falu Református Egyházközsége; az RMDSZ, a Romániai Magyar Dalosszövetség és az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület védnökségével, az idén is megszervezi a hagyományos, immár a XXIII. Szent László-napi kórustalálkozót, Szent László királyunk szentté avatásának 820., Kodály Zoltán születésének 130., valamint halálának 45. évfordulója tiszteletére.

Az eseményre június 30-án, szombaton kerül sor Tordaszentlászlón. Az írásos jelentkezést május 25-ig várjuk a következő címre: Szőke Zoltán ny. lelkipásztor, az EMKE helyi elnöke, RO 407505 Savadisla / Tordaszentlászló, Szőlő u. 144 sz. Jud.: Cluj / Kolozs megye. Tel.: 0264/374-120.

Kérjük a jelentkezőket, hogy műsorukban, amely nem haladhatja meg a 10-15 percet, szerepeljen egy Szent Lászlóról szóló, és legalább egy Kodály kórusmű, valamint a közös éneklésre kijelölt kórusművek: 1. Berzsenyi Dániel – Kodály Zoltán: Magyarokhoz; 2. Liszt Ferenc: Magyar ünnepi dal; 3. Erkel Ferenc – Bárdos Lajos: Szózat.

A jelentkezési lapon kérjük pontosan közölni a kórus teljes nevét, nemét, címét, létszámát, a kórusművek címét és szerzőjét, a karvezető nevét, s akik először vesznek részt a találkozón, jelentkezési lapjukhoz csatolják kórusuk összefoglaló rövid történetét.

A szervezőbizottság

IDÉZŐJEL

„Szentlélek nélkül sok mindent tehetünk: prédikálhatunk, igét hallgathatunk, teológiai disszertációkat írhatunk és konferenciákat tarthatunk, gyülekezetet építhetünk – de nem láthatjuk meg Isten országát. Nélküle nem tudunk megtérni, bűnbánatot tartani, és Jézust sem tudjuk követni. Ezért mondja Jézus Nikodémusnak, hogy bár dicséretes a törvény megtartására való igyekezete, a hitéletben való forgolódása, de ez nem minden, ne álljon meg itt!”

VAMOS BELA

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221 - 0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felélős szerkesztő: Fábián Tibor. **Szerkesztőségi titkár – olvasószerkesztő:** Babes Arday Erika. **Tördelőszerkesztő:** Petrikó Ildikó. **Külmunkatársak:** Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Lőrincz Lóránd-Péter, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovici (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, www.harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkészi hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenczi Kertész Ábrahám nyomdájában. Felélős vezető: Wagner Erik.